

tryk i forslaget, idet det kræves, at opfindelser for at kunne patenteres ikke må være nærliggende i forhold til det tidligere kendte. I komiteernes foreløbige udkast havde man anvendt den formulering, at opfindelsen væsentlig skulle adskille sig fra det tidligere kendte, og fra de nordiske industriforbunds side er der givet udtryk for, at denne formulering var heldigst, idet den i højere grad skulle give udtryk for det af komiteerne fremhævede ønske om en skærpelse af kravet til opfindeshøjde. Det ligger imidlertid klart, at den nu valgte form har til hensigt at give udtryk for samme krav, og at den er valgt under hensyn til, at bestemmelsen herved kommer til at svare til den inden for Europarådet vedtagne konvention.

Under disse omstændigheder har man ment i forslaget at burde optage den af komiteerne senest anvendte formulering, idet man peger på, at det med denne er hensigten at give udtryk for en vis skærpelse af kravet på opfindeshøjde i forhold til det, der for tiden praktiseres i de nordiske lande.

I § 2, 2. stk., 2. pkt., er optaget en bestemmelse om forholdet til en ældre patentansøgning vedrørende den samme eller en lignende opfindelse. Efter den gældende lov, § 3, 2. stk., er reglen den, at når flere søger patent på samme eller væsentlig samme opfindelse, skal den, som først har indleveret ansøgning, være fortrinsberettiget til at få patent. Efter praksis forstås dette på den måde, at der kan meddeles patent på den senere patentsøgte opfindelse, hvis denne udviser en rimelig teknisk forskel i forhold til den ældre ansøgers opfindelse. Dette betyder, at den ikke behøver at opfylde de sædvanlige krav på nyhed og opfindeshøjde i forhold til den ældre ansøgers opfindelse. Komiteerne fremhæver, at denne ordning har vist sig vanskelig i praksis, og at det særlig også under en fællesnordisk ordning vil blive yderst vanskeligt at etablere en ensartet nordisk praksis på dette område. Man foreslår derfor, at der gives den ældre ansøgning et absolut fortrin, således at denne betragtes som nyhedshindrende for den yngre, dog under forudsætning af, at den ældre ansøgning offentliggøres efter forslagens § 22. Udkastet slutter sig til visse bestemmelser i Europarådets konvention og i EEC-udkastet.

Forslaget, der er i overensstemmelse med komitéudkastet, indebærer, at ansøgningen betragtes som nyhedshindrende under den forudsætning, at den bliver almindelig tilgængelig efter reglerne i § 22. Det nyhedshindrende er således alt, hvad der bliver tilgængeligt efter nævnte bestemmelse, d. v. s. samtlige ansøgningsagens akter. Dog kan selvsagt akter

i den ældre sag ikke gøres gældende mod den ny ansøgning, hvis de pågældende akter hidrører fra et senere tidspunkt end den ny ansøgnings indleveringsdag.

I stk. 3 indeholdes visse undtagelser fra nyhedskravet. Efter bestemmelsen kan patent meddeles uden hensyn til, at opfindelsen inden for de sidste 6 måneder før ansøgningens indlevering er blevet almindeligt tilgængelig som følge af,

1) et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren, eller nogen fra hvem hans ret hidrører, eller

2) at ansøgeren, eller nogen fra hvem hans ret hidrører, har forevist opfindelsen på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling.

Den under 1) angivne undtagelse er ny og motiveres ved, at opfinderen til en vis grad bør være beskyttet mod offentliggørelse af opfindelsen, som sker uden hans vilje. Lignende bestemmelser findes i Europarådets konvention og i EEC-udkastet.

I udtrykket „åbenbart misbrug“ ligger dels, at ansøgeren eller den tidligere berettigede ikke må være medskyldig i, at opfindelsen er blevet tilgængelig, dels at der skal være udvist et utilbørligt forhold overfor ham. Dette sidste kan bestå i, at nogen enten har gjort sig skyldig i tillidsbrud ved at lade oplysninger om opfindelsen gå videre eller uretmæssig er kommet i besiddelse af oplysningerne.

Der er foretaget en ændring af stk. 3, nr. 1, i forhold til komiteernes udkast, idet det kunne være tvivlsomt, om den heri anvendte formulering også omfattede de tilfælde, hvor nogen uretmæssigt har skaffet sig oplysning om opfindelsen. I forbindelse hermed er der foretaget en redaktionel ændring af bestemmelsen.

Det valgte udtryk „åbenbart misbrug“ er i nøje overensstemmelse med den sprogbrug, der er valgt for de tilsvarende bestemmelser i EEC-udkastet og i den inden for Europarådet vedtagne konvention og bør derfor bevares, uanset at det tilsigtede forhold måske kunne udtrykkes klarere.

Undtagelsen under 2) svarer i hovedsagen til § 28, 1. stk., i den gældende lov. Bestemmelsen findes i Pariserkonventionen og er begrænset til det område, som Pariserunionens medlemmer har forpligtet sig til at anerkende. Nogen mulighed for, som det i en enkelt af de indhentede udtalelser er ønsket, at ophæve den pågældende bestemmelse foreligger således ikke.

Til § 3.

Ved patentet opnås en af retsordenen beskyttet eneret til at udnytte opfindelsen i modsætning til den blot faktiske eneret, som opfinderen kan forbeholde sig ved f. eks. at hemmeligholde opfindelsen.